



ת"פ 51208/10/19 - מדינת ישראל-פמ"ד נגד רודולף טשייב- בעצמו, מקסים ושצ'נקו-בעצמו, שניהם ע"י

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 51208-10-19 מדינת ישראל נ' טשייב ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל-פמ"ד
המאשימה	ע"י ב"כ המתמחה שחר אלוש
נגד	1. רודולף טשייב-בעצמו 2. מקסים ושצ'נקו-בעצמו
הנאשמים	שניהם ע"י ב"כ עו"ד מיטל אורשלם

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הורשע בהכרעת דין מיום **8.3.20** בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של **קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא** לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של **ידיעות כוזבות לפי סעיף 243 לחוק העונשין**.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם 1 היה הבעלים של רכב מסוג 'פיאט דובלו', שהיה מבוטח בחברת הביטוח "הראל".

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לתאריך 2.10.18, סיכמו הנאשמים ביניהם להונות את חברת הביטוח בכך, שיעבירו את הרכב לאחרים בשטחי הרשות תמורת כסף, ולאחר מכן ידווחו למשטרה ולחברת הביטוח כי הרכב נגנב.

בהתאם לסיכום, בתאריך 1.10.18, בשעה 11:57 או בסמוך לכך, נהג הנאשם 2 ברכב, ועבר במחסום מיתר לכיוון שטחי הרשות, במטרה להעביר את הרכב לאחרים. לאחר מכן, התקשר נאשם 2 לנאשם 1 על מנת שיאסוף אותו מהמחסום.

בהמשך לכך, בתאריך 2.10.18, בסמוך לשעה 06:00, התקשר נאשם 2 לנאשם 1 להודיע לו כי הרכב נגנב. נאשם 1 אמר לנאשם 2 להגיש תלונה במשטרה בידועו כי מדובר בידיעה כוזבת. מיד ובסמוך לאחר מכן, הגיש נאשם 2 תלונה בתחנת המשטרה בשדרות.



באותו היום, הודיע הנאשם 1 לחברת הביטוח כי הרכב נגנב, בדיעה שטענה זו איננה אמת. בהמשך לכך, קיבל נאשם 1 מחברת הביטוח רכב חלופי וכן ₪ 76,076 דמי ביטוח.

3. בהתאם להסכמה הדיונית שבין הצדדים, נתבקש שירות המבחן להגיש תסקירים לעונש בעניינם של הנאשמים. להלן תמציתם:

נאשם 1:

בתסקיר מיום 6.9.20 נסקרו קורותיו של הנאשם מהבחינה האישית והמשפחתית. מבלי להרחיב יצוין, כי הנאשם, כיום בן 52, עלה לישראל מרוסיה בשנת 1999 עם אשתו ושני ילדיו. אשתו של הנאשם ובנו הבכור סובלים מבעיות רפואיות שונות. הנאשם מבטא רצון להשקיע את מרבית זמנו ומרצו בטיפול באשתו ובמשפחה. הנאשם לא שיתף את משפחתו במעורבותו באירוע זה.

הנאשם מודה בביצוע העבירות, אך שולל תכנון מוקדם מצדו או ניסיון מכוון להונות. לדבריו, נאשם 2 עבד בחברה שבבעלותו כמנהל עבודה והרכב היה בהחזקתו. כשנאשם 2 דיווח לו שהרכב נגנב הנחה אותו להגיש תלונה במשטרה והוא דיווח לחברת הביטוח. בדיעבד התברר לו שהרכב לא נגנב ואז ביטל את הדיווח לחברת הביטוח, אך לא ביטל את התלונה במשטרה כדי לא לסבך את נאשם 2. למרות דיווחו, דמי התגמול מחברת הביטוח הגיעו לחברה והוא אינו יודע מדוע. הנאשם מביע חרטה ובושה.

הנאשם מכיר בבעייתיות בהתנהגותו בכך שמגמיש את הגבולות, בחסות הרצון לסייע לאחרים כפי שעשה, לתפיסתו במקרה זה ביחס לנאשם 2, והביע תסכול באשר לכך.

בבחינת גורמי הסיכון נלקחו בחשבון ההתמודדות של הנאשם לאורך השנים בתמיכה בבנו ובאשתו והנטל המונח על כתפיו במסגרת המשפחתית, וכן הסתרת קשייו ומעורבותו באירוע מתוך גוננות כלפי משפחתו, באופן הפוגע ברשת התמיכה שלו. כן נלקח בחשבון הפער שבין עובדות כתב האישום לבין תיאור העובדות על ידו, פער שאינו ברור בשלב זה ומצריך עבודה טיפולית מעמיקה.

בבחינת גורמי הסיכוי הובא בחשבון כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכי הוא מקיים אורח חיים נורמטיבי ומשולב בחברה כפי שעולה מתיאוריו. כן התרשמו כי מעשה העבירה פוגע בדימויו העצמי וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. ההתרשמות היא כי הנאשם מבין את הבעייתיות בהתנהגותו וכי הוא מעוניין לבחון את דפוסי ולאמץ כלים להתמודד עם בעיות אלו.

בשקלול כל האמור, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד והומלץ לשלב את הנאשם בהליך טיפולי.

בתסקיר נוסף מיום 2.11.20 דווח, כי הנאשם החל להשתלב בטיפול ומשתף בו פעולה. נתבקשה דחייה נוספת של הדיון לשם העמקת ההליך הטיפולי.

בתסקיר מיום 3.2.21 נמסר, כי הנאשם החל בטיפול הפרטני, אך שילובו בטיפול קבוצתי לא הסתייע בשל מגבלות נגיף הקורונה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלבים הראשוניים של ההליך הטיפולי, ועורך מאמצים לפעול בכיוון של שיקום חיו. התחזקה ההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם משמעותי ומרתיע, באופן המצמצם את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.



לאור כל האמור, הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ועונש של של"צ בהיקף של 180 שעות.

נאשם 2:

בתסקיר מיום 2.9.20 שירות המבחן סקר את קורותיו של הנאשם מבחינה אישית ומשפחתית. בתמצית יצוין, כי הנאשם עלה לישראל עם משפחתו בהיותו בן 10 וחווה משבר הגירה וקשיי הסתגלות. הנאשם השתלב בעבודה מגיל צעיר והשלים 12 שנות לימוד. החל לימודים לתואר ראשון אך הפסיק אותם על רקע כלכלי והיעדר מוטיבציה.

לאורך השנים הנאשם עבד בעבודות שונות, כשבאחת מהן נפצע בידו ובשל כך הוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה בדרגת נכות צמיתה העומדת על 34%. כיום עובד בתחום הבניין וכן פתח עסק עצמאי להשלמת הכנסה.

הנאשם נטל אחריות על המעשה בו הורשע, הביע חרטה, צער ובושה. הנאשם לא שיתף איש מבני משפחתו במעורבותו באירוע. הנאשם רואה את נאשם 1 כנפגע ממעשיו. לדבריו, החזיק במסגרת תפקידו ברכב החברה אשר היה תקול והוא ונאשם 1 לא הצליחו למכור אותו במחיר המבוקש ולכן הוחלט שלא למכרו דבר שגרם לו תסכול. מכאן הגה את רעיון הונאת הביטוח ושיתף בו את נאשם 1 אשר דחה אותו לחלוטין. בעת טיפול במוסך בשטחים באותו היום שוב חשב על הרעיון והחליט באופן אימפולסיבי לממשו. לדבריו שיתף את נאשם 1 כי הרכב לא נגנב בפועל רק לאחר זמן ונאשם 1 כעס עליו מאד. בעת חקירו במשטרה, כחצי שנה לאחר מכן חש כי אינו מסוגל עוד לשקר והודה בחלקו במעשה.

בבחינת גורמי הסיכון הובאו בחשבון כי מדובר בנאשם אשר חווה בגיל צעיר משבר וקשיים איתם התקשרה להתמודד על רקע משבר העלייה לישראל שבעקבותיו פיתח חוסר אמון ביכולתם של גורמי סמכות ושל קרוביו לסייע לו בהתמודדות עם קושי. ההתרשמות היא כי הנאשם פיתח דפוסי התמודדות הכוללים נקיטת צעדים וחיפוש אחר פתרונות מיידים למצוקותיו מבלי לבחון ההשלכות לבחירותיו. עוד הובא בחשבון כי הנאשם מתקשה להבין באופן מעמיק ההשלכות מעשיו וממוקד במחירים האישיים אותם משלם בעקבות ההליך הפלילי המתנהל כנגדו.

בבחינת גורמי הסיכוי הובא בחשבון שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן, הבעת החרטה על מעשיו ונכונותו לערוך שינוי באורחות חייו. עוד הובאו בחשבון היעדר עבר פלילי, יכולתו לפתח את עצמו כלכלית, לרכוש השכלה וזוגיות ארוכת טווח וזאת חרף הקשיים עמם התמודד לאורך חייו. עוד הובא בחשבון ההליך המשפטי המתנהל כנגדו אשר מהווה עבורו גורם מייצב ומארגן.

בשקלול כל האמור, שירות המבחן העריך כי כדי לצמצם סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד יש לשלב את הנאשם בהליך טיפולי ולשם כך הוגשה בקשת דחייה.

בתסקיר נוסף מיום 27.10.20 נמסר כי בשל מגבלות מצב החירום עקב נגיף הקורונה הנאשם לא השתלב במסגרת טיפולית והתקיימו עמו מפגשים טלפוניים. נמסר, כי הנאשם הצליח לייצב עצמו מבחינה תעסוקתית, אך ממשיך לבטא צורך לשיקום אורחות חייו. לאור האמור, התבקשה דחייה נוספת לשם קידום הטיפול בעניינו של



הנאשם.

בתסקיר מיום 3.2.21, דווח, כי הנאשם הגיע לפגישות פרטניות בשירות המבחן וכן החל להשתתף בקבוצה טיפולית העוסקת בתכנים הקשורים בעבירות מרמה. הנאשם משתף פעולה בטיפול ומאפשר העמקת השיח הטיפולית בהתנהלותו ומביע רצון לשיקום ולהפקת המירב מההליך. **לאור כל האמור, הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה ועונש של של"צ בהיקף של 180 שעות.**

טענות הצדדים

4. **המאשימה** הגישה טיעוניה לעונש בכתב ותמצית פסיקה.

כן הוגש פסק דין בהרשעה נוספת של נאשם 2, שטרם דווחה למרשם - פסק דין מיום 1.2.21 בגין עבירת רכוש מיום 5.7.19 בגינה נדון לעונשים צופי פני עתיד וקנס.

המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשמים, לצורך רווח כלכלי קל. הודגשה הפגיעה בחברת הביטוח וכן בציבור בכללותו אשר נושא בעקיפין בעליית תשלומי הפרמיה.

נטען, כי הנאשמים ביצעו עבירה בעלת תחכום שכללה תכנון מוקדם. שני הנאשמים נושאים במשותף בנטל העבירה ונהנו מ"פירותיה" יחדיו.

5. **המאשימה** הפנתה למספר אסמכתאות ביחס למדיניות הענישה הנוהגת:

רע"פ 6202/04 **דניאל מסיקה נ' מדינת ישראל** (28.07.04): נאשם אשר הורשע בעבירות של קשירת קשר ודיווח כוזב של גניבת רכבו על מנת לקבל כספים מחברת הביטוח. הושתו עליו 10 חודשים מאסר בפועל ועונשים נוספים.

ת"פ (מח' ב"ש) 8062/07 **מדינת ישראל נ' כהן ואח'** (2.3.10): שני נאשמים אשר קשרו קשר להעביר רכב אשר היה בבעלות אחד מהם לאחר (שהיה סוכן משטרה) בתמורה לסכום כסף ולאחר מכן דיווחו דיווח כוזב כי הרכב נגנב. הנאשמים נדונו לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.

ת"פ (ב"ש) 6446-03-14 **מדינת ישראל נ' חיים סרור** (4.6.15): הנאשם הורשע במסירת הודעה כוזבת כשדיווח על גניבת רכבו על מנת לקבל את תגמולי הביטוח. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד קנס בסך 10,000 ₪.

ת"פ (ק"ג) 26524-03-10 **יחידת להב 433 נ' עמיר** (4.4.12): הנאשם הורשע במסירת הודעה כוזבת כשדיווח על גניבת רכבו על מנת לקבל את תגמולי הביטוח. הנאשם נדון ל-5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וקנס על סך 2,000 ₪.

ת"פ (ב"ש) 61042-07-13 **מדינת ישראל נ' יוחנן** (1.1.5): הנאשם הורשע בכתב אישום בקשירת קשר ומסירת הודעה כוזבת כשדיווח על גניבת רכבו על מנת לקבל את תגמולי הביטוח. נקבע מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר. הנאשם נדון ל-440 שעות של"צ וקנס על סך 10,000 ₪, משיקולי שיקומו.



נוכח האמור, עותרת המאשימה למתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה, קנס, פיצוי והתחייבות.

בגדרי המתחם, עתרה המאשימה לציין לזכות הנאשמים את עברם הנקי ואת נטילת האחריות והודאתם במיוחס להם.

נטען, כי הנאשמים מצויים בראשית ההליך השיקומי. כן נטען, כי בפני שירות המבחן נמסר תיאור לא מדויק של העובדות, כך שיש לדחות את ההמלצה הטיפולית, החורגת ממתחם העונש ההולם ואינה משקפת את חומרת העבירות ואת הצורך בהרתעה.

ב"כ המאשימה עתר להטיל על הנאשמים עונש בחלקו האמצעי של המתחם, מאסר מותנה, פיצוי ע"ס 80,000 ₪ וקנס משמעותי.

6. **ב"כ הנאשמים** עתרה לקבל את המלצות שירות המבחן ביחס לשני הנאשמים.

טענה כי במקרה זה האירוע לא תוכנן מראש בקפידה.

נטען, כי האירוע אינו מאפיין את אורחות חייהם של הנאשמים. וכעולה מתסקירי שירות המבחן, מדובר בנאשמים נורמטיביים. כן ביקשה לציין כי התסקירים הם חיוביים ולכן יש לקבל את ההמלצות המובאות בהם.

ביחס לנאשם 1 נטען, כי הוא נעדר עבר פלילי ושירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי היווה עבורו גבול מחדד להתנהגותו. הנאשם עובד, מפרנס משפחה והמלצת שירות המבחן מתיישבת עם מכלול הנסיבות.

ביחס לנאשם 2 הובהר, כי הרשעתו הנוספת היא בגין אירוע מאוחר, בעבירה שונה, ברף הנמוך ואין לייחס לה משקל בענייננו. מדובר בנאשם נורמטיבי שהוסכם לשלבו בטיפול ולהטיל עליו של"צ שיהיה בו כדי להרתיע אותו.

נטען, כי שני הנאשמים הבינו את הפסול בביצוע העבירות, הודו בהן וחסכו זמן שיפוטי.

ביחס לרכיב הכספי נמסר, כי נאשם 1 שהה בחו"ל תקופה ארוכה ולא היה יכול לשוב ארצה עקב ההגבלות בעקבות נגיף הקורונה, עם זאת מסרה כי הנאשמים מצויים בהידברות מול חברת הביטוח. כן טענה כי חברת הביטוח יכולה לתבוע את הנאשמים בכל עת ומשכך הפיצוי צריך להיות ברף התחתון שלו.

7. בתום הדיון נתבקש הממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינם של הנאשמים. שני הנאשמים נמצאו כשירים לבצע עבודות שירות.

8. בנוסף, בתום הדיון בית המשפט התיר לנאשמים להגיש עידכון לתיק במקרה שבו, כפי שנטען, ילובן ההיבט הכספי בינם ובין חברת הביטוח. עד למועד זה לא הוגש עידכון לתיק.

עמוד 5



דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

9. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשמים, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. רבות נכתב על הערכים החברתיים המוגנים בבסיס העבירות בגין הורשעו הנאשמים. מדובר בעבירות אשר קלות יחסית לביצוע וקשות לחשיפה. תוצאותיהן, בסופו של דבר מגולמות בדמי הביטוח של כלל הציבור ובכך פוגעות בציבור בכללותו.

בע"פ (ב"ש) 7163/04 תורג'מן נ' מדינת ישראל הנ"ל נקבע:

"העבירה בה הורשע המערער הפכה למכת מדינה ולניסיון להשיג 'כסף קל' על ידי הונאת חברות הביטוח, ויש לבער נגע זה. אין בנסיבותיו האישיות של המערער כדי לגבור על האינטרס הציבורי של הטלת מאסר בפועל על עבירות אלה."

כן ראו גם ע"פ (ב"ש) 7413/01 מנטלמכר נ' מדינת ישראל:

"אנשים לא מעטים מבקשים להוציא כספים בטענות מרמה מחברות הביטוח, תוך הצגת מצג שרכבם נגנב. הדבר גורם נזק רב לחברות הביטוח, ומטיל גם מעמסה כספית על בעלי כלי הרכב הישרים, הנדרשים לשלם פרמיות גבוהות בשל הסיכונים שחברות הביטוח מקבלות עליהן."

עוד יש להתייחס לדיווח הכוזב למשטרה, שיש מיוחדת וזלזול ברשויות החוק ובסדרי המשטר והשלטון.

11. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק) בית המשפט נקלע לפער שבין עובדות כתב האישום בהם הודו הנאשמים ובין תיאור האירוע על ידי הנאשמים, כל אחד בנפרד, בפני שירות המבחן. ב"כ הנאשמים לא התייחסה כלל לפער זה בטיעוניה ואף לא התייחסה לעניין זה עתרה לדחות את המלצות שירות המבחן לאור הפער בעובדות בין כתב האישום בו הודו הנאשמים ובין המפורט בתסקירים.

12. בשים לב לפער זה, ולהוראות הדין בנוגע לעובדות הקשורות בביצוע העבירה, שאין מפורטות בכתב האישום, הזמן והאופן שבו יש להעלותן ולהוכיחן ובהיעדר עתירה בעניין זה מצד ב"כ הנאשמים, בית המשפט מחויב על פי הדין לשקול את עונשם של הנאשמים בהתאמה לעובדות כתב האישום בהם הודו.

13. בבחינה זו, הרי שמדובר בעבירה שתוכננה מראש והנאשמים נערכו לה מבעוד מועד.

14. בבחינת הנזק שנגרם מביצוע העבירה, יש לקחת בחשבון את תקבולי הביטוח שהתקבלו בפועל וכן את הנזק הכללי שנגרם לציבור בהפנמת עלויות תקבולי הביטוח וכן במשאבי המשטרה עקב תלונת הכזב.



15. מפסקי הדין אליהן הפנתה המאשימה וכן מפסקי דין נוספים עולה, כי מתחם העונש ההולם מתחיל ממספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר. ראו גם:

ברע"פ 3561/06 יצחק זילברמן נ' מדינת ישראל: בית המשפט דחה את ערעור הנאשם והותיר על כנו עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהושת על הנאשם בגין מקרה דומה למקרה דנן, וכן הושת עליו קנס ע"ס 10,000 ₪.

בת"פ 3413/08 מדינת ישראל נ' שמש: הורשעו מספר נאשמים בעבירות אשר כללו הונאה של חברת הביטוח. הנאשמים דיווחו דיווח כוזב, לפיו הרכב שבבעלות אחד מהם נגנב, עת שניסו להעביר את הרכב לשטחי יהודה ושומרון. בית המשפט גזר על הנאשם העיקרי עונש של 5 חודשי מאסר בפועל, אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, לצד קנס ע"ס 2,500 ₪ וענישה נלווית.

בת"פ 5508/00 מדינת ישראל נ' תורג'מן: הורשע הנאשם על כך שהעביר, באמצעות אחר, רכב השייך לאחיו, לשטחים, על מנת לקבל את דמי הביטוח במרמה. בית המשפט גזר על הנאשם עונש מאסר בן 8 חודשים לריצוי בפועל וקנס בסך 6,000 ₪, לצד עונש מאסר על תנאי.

בהינתן כל המפורט לעיל אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם בנסיבותיו של אירוע זה הוא בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס הוא 2,500-15,000 ₪.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

16. בגזירת העונש המתאים לנאשמים, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה.

ביחס לשני הנאשמים יש לשקול את נטילת האחריות, הודאתם בביצוע העבירה ורגשי החרטה והבושה שהביעו, כמפורט בתסקירים.

ביחס לנאשם 1 יש לקחת בחשבון היעדר מעורבות פלילית כלשהי, מלבד אירוע זה. כן יש לקחת בחשבון את מצבם הרפואי של בנו ושל אשתו כמפורט בתסקירים ואת הנזק שעלול להיגרם לבני המשפחה כתוצאה מהטלת העונש על הנאשם, בשים לב לאחריותו הכלכלית בנוגע אליהם.

לגבי הנאשם 2, יש לקחת בחשבון את היעדר ההרשעות הקודמות, במועד ביצוע העבירה.

17. בבחינת **שיקולי השיקום** במקרה זה לא מצאתי כי שיקולי השיקום מצדיקים קבלת המלצת שירות המבחן, המהווה חריגה משמעותית ממתחם העונש ההולם. שירות המבחן מצא, כי שני הנאשמים עשויים להיתרם מהמשך הקשר הטיפולי והמליץ על ענישה שיקומית בשים לב לרקע הנורמטיבי של שני הנאשמים, הבעת החרטה.

18. בעניינו של נאשם 1 הודגשה במיוחד ההרתעה כתוצאה מההליך המשפטי. בעניינו של נאשם 2 הודגשה



במיוחד נזקקותו הטיפולית וכן הצורך בהמשך הטיפול להפחתת המסוכנות.

19. ביחס לשני הנאשמים, לא ניתן לייחס משקל מלא להמלצת שירות המבחן והתרשמותם מהנאשמים, לאור הפער הבלתי מוסבר, ושלא הוסבר גם בדיון, בין עובדות כתב האישום בהן הודו ובין תיאור העובדות בפני שירות המבחן. ביחס לנאשם 1 העובדות המתוארות שוללות תכנון מוקדם וידיעה בדבר ביצוע העבירה בעת התרחשותה באופן שאינו הולם כלל את העובדות בהן הודה. ביחס לנאשם 2, אף שירות המבחן התרשם מהפנמה חלקית של הפסול.

20. עוד בעניין נאשם 2 לא ניתן להתעלם ממעורבותו בעבירת רכוש נוספת (שבה הורשע אך לאחרונה) לאחר ביצוע העבירה שבפניי. אכן, לא מדובר ב"עבר פלילי" המהווה שיקול להחמרה בענישה אך מדובר בנתון רלוונטי בעת שבית המשפט שוקל המלצה לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום וכאשר אין אינדיקציה בתסקיר לכך שהנאשם שיתף באירוע זה את גורמי הטיפול עד כה.

21. משכך, המלצת שירות המבחן על שיקולי השיקום המובאים בתסקירים תיבחן כשיקול רלוונטי בתוך המתחם, אך לא עד כדי ההמלצה המובאת בתסקירים.

22. בשלב זה, בית המשפט מחויב לבחון גם שיקולים אינדיבידואליים ועניינם של שני הנאשמים שבפניי אינו זהה, דבר שיקבל ביטוי גם בגזירת העונש.

סוף דבר:

23. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

א. 3 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

נאשם 1 ירצה את מאסרו בבית החולים ברזילי. נאשם 1 יתייצב במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות, ביום 11.7.21 בשעה 08:00.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי לחברת הביטוח בסך 10,000 ₪. המאשימה תעביר פרטי הניזוק למזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.22.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.22. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה



בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

נאשם 2:

א. 4.5 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות.

נאשם 2 ירצה את מאסרו במועצה איזורית שער הנגב. נאשם 2 יתייצב במשרדי הממונה על עבודות שירות ביחידת עבודות שירות, ביום 9.6.21 בשעה 08:00.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים.

המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי לחברת הביטוח בסך 10,000 ₪. המאשימה תעביר פרטי הניזוק למזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.22.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.22. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ה. צו מבחן למשך שנה מהיום. הובהרה לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ב סיוון תשפ"א, 23 מאי 2021, במעמד הצדדים.